

Feite om deur Torah-aanhangers oorweeg te word

1. Die mense was verslae oor Sy leer

As Jesus die Torah verkondig het, waarom was die mense “*verslae oor Sy leer?*” (**Matt.7:28-29**). Hulle sou mos nie verbaas gewees het oor dinge van die Torah wat gereeld deur die rabbi’s aan hulle verkondig is nie! Die Torah gebaseerde Joodse godsdienstelsiem was in daardie tyd so algemeen dat selfs buitelanders dit goed moes geken het. Om hulle verslaentheid te veroorsaak, moes Jesus dus iets radikaal anders verkondig het as waaraan hulle gewoond was. So het dit wat Paulus verkondig het ook opslae onder die Jode gemaak. As Paulus die Torah en Y’shua op dieselfde vlak erkenning gegee het soos die HRTI opskrif dit doen (“... *you accept Torah and Y’shua (Jesus) or you reject both the Torah and Y’shua*”), hoekom is hy daarvan beskuldig dat hy “*’n verwekker van oproer onder al die Jode in die wêreld...*” (**Hand.24:5**)? Was dit nie oor sy radikale standpunt ten opsigte van die Wet wat hy met “*swakke en armoedige eerste beginsels*” vergelyk nie? (**Gal.4:9**).

2. Het die apostels die heidense gelowiges geleer om hulle aan die Torah te onderwerp?

Waarom, toe gelowiges uit die party van die Fariseërs aandrang dat bekeerde heidene die Wet van Moses moet onderhou (**Hand.15:5**), het die apostels, wat tog almal Jode was, besluit dat net vier dinge gehoorsaam moes word: hulle moes hulle weerhou van dinge wat deur afgode besoodel is, van hoerery, van wat verwurg is en van bloed (**Hand.15:20**). As byvoorbeeld die Sabbat nog onderhou moes word, sou dit mos baie onverantwoordelik van die apostels gewees het om niks daarvoor te sê nie. In die sendbriewe aan Christen gemeentes lees ons hoe aan hulle leiding gegee word aangaande alle aspekte van hul geloofslawe, soos byvoorbeeld hoe mans en vroue mekaar moet behandel (**Ef.5**), wat ouers en kinders se gesindheid teenoor mekaar moet wees (**Ef.6**), hoe Christen gelowiges materiële besittings moet hanteer (**2 Kor.8 en 9**), wat gedoen moet word as iemand siek is (**Jak.5:14-16**), hoe een wat geestelik terugval, weer reggehelp moet word (**Gal.6:1**), hoe gelowiges mekaar se laste moet dra (**Gal.6:2**) en hoe ’n onberouvolle gelowige wat in ernstige seksuele sonde vasgevang is, aan Satan oorhandig moet word (**1 Kor.5:1-5**). Meer voorbeelde kan opgenoem word, maar weereens, van Sabbatsonderhouding en tiendes wat belangrike onderafdelings van die Wet was, word nie ’n enkele woord gesê nie!

In **Hand.2:42** lees ons dat die eerste bekeerlinge volhard het in die leer van die apostels. Wat anders kon dié leer gewees het as dit wat hulle later in die vorm van briewe aan jong Christengemeentes gestuur het? Van hulle het vir ons in bewaring gebly in die vorm van ons Nuwe Testament. Nêrens in een van hierdie sendbriewe lees ons dat Christengelowiges geleer word om die Wet van Moses te onderhou nie.

3. Wat het die Vader deur die Seun gesê?

Omdat Jesus herhaalde kere gesê het dat Hy net spreek wat Hy van sy Vader hoor, kom sommige tot die gevolgtrekking dat Hy dus onderhouding van die Torah moes verkondig

het. Ek wys net daarop dat wat bevraagteken word, nie die feit is dat Hy van Sy Vader gehoor het nie; wat bevraagteken word is wát Hy van Sy Vader gehoor het. Kontekstuele studie van wat in die Nuwe Testament geskrywe staan lewer oorgenoeg getuieis dat die Vader nie Sy Seun beveel het om Torahonderhouding as 'n godsdienststelsel te verkondig nie, maar om dissipels te maak deur sy eie leringe.

*“Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te **onderhou wat Ek julle beveel het**” (Matt.28:18-19, my beklemtoning).*

Nie wat Moses of enige ander profeet beveel het nie, maar wat Hý beveel het!

4. Probeer sommige die Torah om verkeerde redes hou?

Baie dink dat God hulle sal seën as hulle die wet onderhou. Om watter ander rede sou hulle dit wou doen? Diegene wat so dink moet versigtig wees dat hulle nie deur hulle gesindheid van wetsonderhouding die teenoorgestelde bewerkstellig nie, want *“vervloek is elkeen wat nie bly in alles wat geskryf is in die boek van die wet om dit te doen nie” (Gal.3:10)*. Onder die wet kan jy nie kies en keur watter van die gebooi jy wil onderhou nie! Watter beginsel van Skrifuitleg word toegepas om te verklaar dat die Sabbat byvoorbeeld onderhou moet word, maar daar word nie ook aangedring dat 'n wederstrewige seun met klippe doodgegooi word nie? (**Deut.21:18-21**). Hoeveel jong meisies sou ter dood veroordeel moes word as die Ou Testamentiese maagdelike toets voor hulle huwelike op hulle uitgevoer moes word? (**Deut.22:20-21**). Sonder die vroue wat in hierdie beweging betrokke is, hulle elke maand gedurende hulle vrouenstyd vir sewe dae af volgens die reiningswette van die Torah? Nog baie ander Ou Testamentiese wette kan opgenoem word, die een net so bindend soos die ander!

As daar op grond van **Matt.5:17-18** geredeneer word dat die Torah vandag nog bindend op Christene is, moet alles daarin gehoorsaam word, want in verband daarmee het God duidelik verklaar:

“Alles wat Ek julle beveel, dit moet julle sorgvuldig hou; jy mag daar niks byvoeg en daar niks van weglaat nie” (Deut.12:32).

Torah-onderhouers word ook so gewaarsku:

“Maar as jy nie luister na die stem van die Here jou God om sorgvuldig te hou al Sy gebooi en insettinge wat Ek jou vandag beveel nie, dan sal al hierdie vloeke oor jou kom en jou inhaal” (Deut.28:15).

Paulus stel dit baie duidelik dat as iemand een gedeelte van die wet wil onderhou, hy verplig is om die hele wet te onderhou (**Gal.5:3**). Die meeste Moderne Messiaanse Christene maak hulleself skuldig aan 'n hoogs selektiewe vorm van die onderhouding van die Torah.

5. Moes die Israeliete net die Tien Gebooie onderhou?

Sommige Messiaanse Christene glo dat net die Tien Gebooie onderhou moet word omdat net hulle deur Moses op twee kliptafels geskryf is. Waar in die Bybel lees ons van so iets? In Jesus se verwysings na die geskrifte van die Ou Testament wat deur Israel gehoorsaam moes word, praat Hy van die Wet en die Profete (**Matt.22:36-40**). Hy maak nie skeiding tussen onderafdelings van die Ou Testament nie. In die konteks van die Ou Testament het God dit baie duidelik gemaak dat alles in die Wet gehoorsaam moes word. So byvoorbeeld begin die gedeelte in die Skrif wat voorskryf hoe slawe behandel moet word, so: *“En dit is die verordeninge wat jy hulle moet voorhou...”* (**Ex.21:1**). Staan daar iets oor die behandeling van slawe in die Tien Gebooie? Niemand het die reg om die eenheid van die Wet en die Profete te skei en te sê dat net die Tien Gebooie onderhou moet word nie.

Nick Maartens

Jeffreysbaai

nickmaartens@hotmail.com